

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 3. Raymundus Fratrum Minorum Minister Generalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A. C. 1289.

n. 15.

tis, quibus illam confirmassent, tanquam per vim ac metum extortis, & contra bonos mores pugnantibus. Sacro fulmine perculit Regem Alphonsum, Jacobumque fratrem ejus, possessorem Siciliae. Denique Regem Carolum gemmis & numerata pecunia large donatum remisit, eique Legatum pro Sicilia dedit Cardinalem Berardum Episcopum Prænestinum.

§. III.

*Raymundus Fratrum Minorum
Minister Generalis.*

Sup. l. 88.

Matthæus Aquaspartanus Minister Fratrum Minorum Generalis anno præterito sacra ornatus purpura, in eisdem Pentecostes ferias Assisium generalia convocavit comitia, in quibus regimen Ordinis sui deponeret. Sed Papa Nicolaus illa Reate coram se ineunte Junio haberi voluit. Erant itaque celeberrima; quippe quæ Papa duoque Cardinales eodem, ut ipse, evocati Ordine, scilicet Bentivenga Episcopus Albanensis, ac summus expiationum Præfectus, & Matthæus Aquaspartanus Presbyter de S. Laurentio, insuper Rex Siciliae Carolus II, & Maria Hungarica conjux ejus sua honorabant præsentia. Ibi in tertium decimum Ordinis Ministrum Generalem una

una omnium voce cooptatus est Raymundus Goffredus in Provincia seu Saluviorum regione nobili natus genere, Theologiae Doctor, virtutis ac speciatim paupertatis & regularis disciplinae studio ardens, utpote doctrinae Petri Joannis Olivæ, & huic ipsi addictissimus.

Sæcul XIII.
A.C.1289.

Vading.
1289. n. 22

Fratrum Minorum disciplina non parum remiserat sub tribus ultimis Ministris Generalibus. Bonagratus & Arlotus haud diu præerant; nec ipsi more antecessorum obire cœnobia poterant ob negotia urgentiora, morbosque mox in ingressu regiminis sibi ingruentes. Matthæus Aquaspartanus erat facilis ac misericors, studebat omnibus satisfacere, ac nimia indulgentiæ mala minus æque considerabat. Factus Cardinalis attentionem ad gubernandum Ordinem necessariam habere non poterat, nec audebat Fratres accuratam ad disciplinam compellere, cujus exempla nulla dabat Principis instar vivens. Sic illi deflectebant a sancta paupertate, quam S. Franciscus tantopere commendaverat. Accipiebant pecunias intra prima recentium Sacerdotum sacrificia oblatas. Ponebant in templis gazophylacia. Recipiebant stipendia pro sacris. Obibant annua feralia certo pro salario ex more secularium Sacerdotum. Ad templorum portas collocabant pueros, qui a

Vading.
1278. n. 23.

Sæcul. XIII. transeuntibus peterent pecuniam, & in
 A.C. 1289. pelvibus minutas candelas cereas offer-
 rent emptoribus in honorem Cælitum
 accendendas. Fratres ipsi mercaturam
 faciebant in plateis ac foris, ducebant-
 que secum hos pueros, qui acciperent
 pecunias & infumerent. Relictis domi-
 bus suis solitariis & vilibus construebant
 magnis sumptibus ædes pulchras in ur-
 bibus & spatiosas, ubi populares solum
 habitabant exclusis exteris: nullus pro-
 cul a patria & cognatis suis vivere
 volebat.

Vading.
 n. 26.

Boll. to. 8.
 p. 66.

Sup. lib. 84.
 §. 27.

L. 83. §. 13.

Joannes Parmensis quondam Ordinis
 Minister Generalis disciplinæ studio tam
 incensus hoc anno 19 Martii decefferat.
 Annos triginta duos egerat in solitudine
 Grecchiana prope Reate, cum Cardina-
 lem Aquaspartanum rogavit, ut Græcos
 cum Latinis reconciliandos revifere sibi
 liceret, ad hoc negotium annis abhinc
 quadraginta non improspere adhibito.
 Cardinalis rem ad Papam retulit: qui in
 sene annorum octoginta tantum animum
 & ardorem admiratus, &, quantis Græ-
 cis esset, haud inscius voti compotem li-
 benter fecit. Joannes ad hunc magnum
 laborem præparatus cum sociis suis re-
 ligiosa Assisii & viciniae loca obierat, cum
 Camerinum advenit; ubi morbo implici-
 tus post aliquot dies mortem oppetiit. Plu-
 ra ad tumulum ejus facta dicuntur mi-
 racula:

Boll. p. 58.

racula: & sunt, qui eum inter Beatos numerent, tametsi cultus ejus non videatur stabilitus litteris justæ authoritatis ac fidei.

§. IV.

Epistolæ Papæ ad Tartaros.

Frater Joannes Moncorvinus ejusdem Ordinis Religiosus a Ministro Generali Bonagratio ante aliquos annos ad expeditionem sacram in Orientem missus post suum reditum Papæ significavit Magnum Tartarorum Canum Argonem ipsi Ecclesiæque Romanæ ac generatim Christianis omnibus favere; seque ac socios suos humanum oppido & benignum expertos esse; quod indicaret illum ad amplectendam fidem sanam propendere. Idcirco Papa officiosa epistola Argonem hortatus est ad exequendum hoc bonum propositum: simulque scripsit ad duos alios Tartarorum Principes Cobilam & Caidonem, quorum prior ipsi commendatus per Argonem fuerat in litteris antea præterito acceptis. Etiam Regi Armeniæ, sorori Regis mortui, Imperatori Æthiopiæ, Patriarchæ Jacobitarum, & cuidam Episcopo nomine Dionysio Ecbatanis residenti per Fratrem Joannem Moncorvinum litteras misit datas mense

U 4 Julio